

netop i de Forretninger, hvor man har henvist til, at det ikke kunde lade sig gøre, nemlig i Viktualieforretningerne. Det er dem, der er gaaet foran og har vist, at det udmærket kunde lade sig gøre at lukke Kl. 7. Derfor er jeg enig med det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) i Dag: Lad os nu se at faa det Lovforslag gjort færdigt i Vinter. Det glædede mig, at det ærede Medlem fra Nyborg nu saa mere roligt paa Sagen end tidligere, thi han har ikke Ret i, at han havde været rolig i Foraaret. Hvis det ærede Medlem vil læse Referatet af sine Udtalelser igennem, vil han se, at han udtalte, at han aldrig havde været begejstret for dette Lovforslag, at jo mere vi beskæftigede os med det, des mere ked blev han deraf, og des mere nærmede han sig den Opfattelse, at det ikke var nødvendigt at lovgive om det, der her er Tale om, og at det kun var en lille Organisation, der stod bag ved det stærke Krav derom. Dette udtalte det ærede Medlem, og det staar i Rigsdagstidenden.

Det ærede Medlem bebrejdede den højtærede Minister, at han havde sat et Par nye Paragraffer ind i Lovforslaget. Det synes jeg ikke, der er Grund til, thi den højtærede Minister har her fulgt det Fingerpeg, som det ærede Medlem henviste til findes i den Betænkning, som Udvalget afgav i 1913, og den højtærede Minister hører netop til det Mindretalsparti, som den Gang ønskede at gaa et Skridt videre, end vi var blevet enige om. Nu er den højtærede Minister kommet paa den Plads, hvor det er muligt selv at udarbejde et saadant Lovforslag, og naar han nu mener, at han kan løse det vedkommende Spørgsmaal ved Hjælp af dette Lovforslag, synes jeg, der ikke er Grund til at bebrejde ham, at han stiller Forslag i den Retning. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg haaber, at naar vi nu er kommet i Lag med Arbejdet, maa der være den samme Begejstring hos ham som i Foraaret 1913. Efter at have gennemlæst det ærede Medlems Tale fra i Foraaret kan jeg ikke lade være med at minde det ærede Medlem om, hvorledes han i en Udtalelse, han fremkom med her den 25. April 1913, da vi behandlede et andet Lovforslag, nemlig et Lovforslag om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen, saa helt anderledes paa Sagen, idet han mente, det var absolut nødvendigt hurtigt at løse det Spørgsmaal, fordi det strefjede ind paa saa mange Omraader. Jeg stod den Gang overfor det ærede Medlems Minister

omtrent saaledes, som det ærede Medlem nu stiller sig overfor en radikal Minister, idet han har bebrejdet denne, at han har hængt et Par Paragraffer paa det Lovforslag, som Udvalget i 1913 indstillede. Da vi den 25. April 1913 behandlede Lovforslaget om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen, var der paa det Lovforslag hængt noget paa, som jeg var ked af, som jeg netop Aaret før ved Behandlingen af et Lovforslag, der var noget beslægtet, havde talt meget stærkt imod, og som da ogsaa blev pillet ud af Lovforslaget, nemlig en Bestemmelse om, at Rigsdagen i Spørgsmaal om Salg skulde fraskrive sig sin Ret overfor Københavns Havnevæsen. Ikke desto mindre gik jeg med til Lovforslaget paa Opfordring af det ærede Medlems Partis Minister, der ønskede at faa det ført igennem paa een Dag. Jeg indrømmede, at der var et Fremskridt i Loven, som jeg ikke vilde være med til at forhindre, og derfor gik jeg med til Lovforslaget, og jeg vil ønske, at det ærede Medlem nu vil stille sig paa lignende Maade.

Naar man læser den Tale, hvori det ærede Medlem stærkt kritiserer Lovforslaget, ser man, at han, idet han specielt bebrejdede Landstinget, at det havde beholdt Lovforslaget for længe, saa at det nu ikke kunde behandles i Udvalg, kom ind paa en Omtale af et Par andre Lovforslag, der havde foreligget for Landstinget, og i stærke Ord bebrejdede Landstinget, at det ikke havde løst Spørgsmaalet. Det ærede Medlem kom da specielt ind paa Lovforslaget om Butikslukning, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af, hvad det ærede Medlem den Gang udtalte, det findes i Rigsdagstidende for 1912—13, Sp. 5618. Det ærede Medlem siger her: „Og hvorledes ser det ud med det andet Lovforslag om Næringslivet, nemlig Lovforslaget om Butikslukning? Det var et Lovforslag, som interesserede Tusinder og atter Tusinder af næringsdrivende baade Principaler og Medhjælpere, og Lovforslaget var gennearbejdet i Folketinget efter Modtagelsen af Masser af Deputationer og Andragender. Det blev begravet i et Udvalg i det høje Landsting, saa vidt jeg erindrer, alene fordi man fremsatte Tvivl om, hvorvidt Damehaarpleje burde blive uberørt af Lukningsbestemmelserne om Aftenen, og om, hvorvidt Konfektforretninger skulde ligestilles med Konditorier, med hvilke de naturligt hører sammen. For disse to Bagatellers Skyld standser man i Landstinget